

43. DÖNEM ÇALIŞMA PROGRAMI

“Mühendis mimarların, teknik bilgi ve becerilerini halkımızın yararına kullanamamaları, ülkenin içinde bulunduğu somut şartların bir sonucudur. Ülkemiz ekonomisi, siyasal yapısı ve bütün üst yapı kurumları, birbirleriyle kaynaşmış olan uluslararası emperyalist tekeller ve yerli sermayenin hakimiyetindedir. Bu egemen çevrelerin kontrol ettiği tüm yatırımlar ve hizmetler, halkımızın sorunlarının çözümüne yönelik değil, maksimum kar sağlayacak yeni pazarlar yaratmak yönündedir. Böyle bir sömürü düzeni içinde ülkemizin geri bırakılmışlıktan kurtulacağını ve tüm çalışanların yaptığı hizmetlerin ve yarattığı değerlerin halkımıza ulaşacağını sanmak kendimizi aldatmak olur. Emeğimizin halkın hizmetine girebilmesi, ülkemizin her alanda bağımsızlığını kazanmasına, sömürüye dayanan düzenin sona ermesine bağlıdır. Geleceğimiz üretim güçlerinin özgürce gelişebileceği, kafa kol emeği arasında farklılaşmanın olmadığı, emeğin yabancılaştımadığı bir düzene kavuşabilmemize bağlıdır. Geleceğimiz için öngörülerde bulunabilmek, programlar oluşturabilmek ve hayata geçirebilmek; geçmişini iyi yorumlayıp, günümüzü iyi tahlil ederek dünyada ve ülkemizdeki durumun irdelenmesi ve geleceğin tasarlanması ile mümkündür. Yapılacak olan yorumlamalar, tanımlar ve tespitler ışığında oluşturulacak çalışma programı ancak bu şekilde doğru bir tarzda hayat bulabilecektir.”

Teoman ÖZTÜRK

TMMOB Makina Mühendisleri Odası çalışmalarını; meslek alanlarımızdan hareket ederek insanlarımızın, kentlerimizin, ülkemizin, dünyamızın sorunlarına ilişkin görüş ve önerilerini üyeleri ile paylaşarak, kamuoyunu bilgilendirmeyi toplumsal bir görev ve sorumluluk olarak görmektedir.

Bizler;

- Mesleki demokratik kitle örgütü olarak tanımladığımız Odamızda yapılan tüm çalışmalarını birlikte üretme, birlikte karar alma ve birlikte yönetme anlayışıyla yürütmeyi,
- Üreten, sanayileşen, bağımsız ve demokratik bir Türkiye için emekten, halktan yana politikaların hayata geçirilmesini ve kamu çıkarlarının korunmasını,
- Oda çalışmalarında, meslek ve meslektaş sorunlarının ülke ve toplum sorunlarından ayrılmayacağını temel ilke olarak kabul etmekteyiz.

Makina Mühendisleri Odası bu temel ilkeler ışığındaki tüm çalışmalarını siyasal iktidarlardan, devletten ve sermayeden bağımsız politikalar oluşturup hayata geçirerek, ülkeye, mesleğe ve meslektaşlarımızın sorunlarına sahip çıkarak, bilimi ve teknolojik gelişmeleri halkımızın hizmetine sunarak yürütmeyi benimsemektedir.

I. DÜNYA

Özellikle İkinci Paylaşım Savaşı'ndan sonra dünya, iki kutuplu yapısından 1990'lı yıllarda sosyalist ülkelerin çözülüşü ile birlikte emperyalistler lehine önce tek kutupluluğa dönüştü. 1990'lı yıllarda yeni bir dünya düzeni oluşturmak için harekete geçen kapitalizm, neoliberal politikalarını son yıllarda çok hızlı biçimde dünyanın her yerinde hayata geçirmeye başladı. Bugün ise yeni güçlü kutupların oluştuğu, her sorunun yeni pazarlıklara konu olduğu, uluslararası boyut kazanabilecek bölgesel gerilimlerin yaşandığı, kapitalist dünya ekonomisinin yayılmacı karakterine uygun çelişki ve çatışmalı yeni bir dönem başlamaktadır.

Emperyalist politikaların belirlediği küreselleşme süreci; uluslararası tekellerin kârını artırmak için ulus devletleri zayıflatmak, yeni sömürge haline getirilen ülkelerin artı değerlerine ve zenginliklerine el koymak, ucuz iş gücü sömürüsünü yoğunlaştırmak, serbestleştirme/liberalizasyon çerçevesinde kamu sanayi işletmeleri ve hizmet alanlarını özelleştirmek, demokrasi ve insan haklarını kendi çıkarları doğrultusunda tanımlamak ve siyasal yaşamı yeniden yapılandırmak olarak tanımlanabilir.

Dünyamıza küresel çıkar politikalarının neden olduğu savaşlar, işgaller, katliamlar, soykırımlar, daha yoğun sömürü, işsizlik, açlık, yoksulluk ve yolsuzluk düzeni damgasını vurmuştur. Başını ABD'nin çektiği emperyalizm hiçbir ulusal kural, düzenleme ve sınırlama ile karşılaşmayacağı küresel bir sömürü ortamı yaratmak için dünyayı ve ulus devletleri yeniden şekillendirmektedir.

11 Eylül; emperyalistlerin, ekonomik yayılcılığın askeri işgallerle daha da derinleştirileceği yönündeki tercihlerini açığa çıkartmıştır. 11 Eylül saldırıları bahane edilerek evrensel olarak kabul edilen temel insan hakları budanmaya çalışılmış ve yoksul halklara daha fazla yoksulluk dayatılmıştır. Emperyalist sistem hegemonyasını herkese kabul ettirmek için Afganistan ve Irak'ta görüldüğü gibi işgallere başvurmuştur. Emperyalist senaryolar bu kez yeni hedeflere yönelmektedir.

Emperyalist tekeller, geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelerin tüm artı değer ve zenginliklerine el koymakta, sosyal devleti tasfiye edip, sağlık, eğitim, sosyal güvenlik, kültür ve diğer tüm toplumsal hizmetleri küresel sermayeye yeni ticari alanlar olarak sunmaktadır. Bu uygulamalar küresel ekonomik kriz ikliminde daha da şiddetlenmiştir. Emek piyasaları kuralılaştırılmakta, esnekleştirilmekte, taşeronlaştırma, sendikasılaştırma ve güvencesiz çalışma uygulamaları ile insanlığın yüzyıllardır süren mücadelelerle elde ettiği tüm kazanımlar tek tek yok edilmekte, emek örgütleri dağıtılmaya, dirençleri kırılmaya çalışılmaktadır.

Emperyalizmin sömürü ve yağması sonucu geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelerin içinde buldukları borç yükü onları, sık sık yaşanan krizlerden çıkış için yeniden borçlanma yoluyla IMF ve Dünya Bankası'nın cenderesine sıkıştırılmaktadır. Küresel sermayenin finans kuruluşları yeniden borç vermek için ülke politikalarının kendi istedikleri gibi şekillendirilmesini yapısal uyum program-

ları ve istikrar paketleri ile zorunlu tutmaktadır. OECD, DTÖ, AB gibi örgütlenmeler kanalıyla temel çerçevesi çizilen yapısal uyum programlarında ücretlerin azaltılması, devletlerin sosyal alandan çekilmesi, gümrük vergileri, kotalar ve ithalattaki tüm kısıtlamaların ortadan kaldırılması, ekonomilerin yüksek ithal girdi bağımlısı bir üretim ve ihracat politikasına tabi kılınarak fason üretime yönlendirilmesi, kamu işletmelerinin özelleştirilerek yabancı sermayeye yatırım olanakları sağlanması öngörülmüştür. Yabancı yatırımlar, stand by anlaşmaları, Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS), Çok Taraflı Yatırım Anlaşması (MAI), Yatırım Garanti Sözleşmesi (MIGA) ve Uluslararası Tahkim gibi anlaşma ve sözleşmelerle tek yanlı olarak korunmakta, ulusların geleceği ipotek altına alınmaktadır.

Yine Dünya Ticaret Örgütü anlaşmalarından biri olan Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS) ile mühendislik hizmetleri dahil; enerjiden suya, sağlıktan eğitime, sosyal güvenlikle ulaşıma kadar tüm toplumsal hizmetler emperyalist sermayenin ihtiyaçları ölçüsünde uluslararası ticarete açılmaktadır. IMF ve Dünya Bankası etkisiz kaldığında ise programlarına entegre olmayan ülkeler dünya ticaretinden dışlanmakta, politikalarına aykırı düşen ülke coğrafyalarının parçalanması için etnik farklılıklar körüklenmekte, dünya halkları birbirine kırdırılmaktadır. Küresel sermayenin hegemonyasını kabul etmeyen, stratejik çıkarlarına uygun davranmayan ülkeler ise terörist ilan edilebilmektedir. ABD tüm uluslararası anlaşmaları, en temel insan haklarını çiğneyerek ülkeleri işgal etmekte ve milyonlarca insanı katletmektedir.

Son dönemde dikkat çeken bir olgu Orta Doğu, Asya ve Afrika'ya doğru, doğal kaynaklar ve önemli ham madde kaynaklarına el koymak için Amerikan yayılcılığının artışıdır. ABD'nin bu hırsı, uluslararası hukuku da ortadan kaldırmıştır.

Kriz ve Çok Kutuplu Dünya

Kriz faktörleri dünyada ve Türkiye'de, gerçekte kriz öncesinde ve kapitalizmin yapısı gereği birikmeye başlamıştır. Bu kriz azalan kâr oranları, aşırı tüketimi koşullayan üretim fazlalığı gibi yapısal sorun ve ekonomik döngüler ile şımarık bir şekilde uygulanan tam serbestleşme, finansallaşma politikalarının açık bir sonucudur.

Neoliberalizm tarafından belirlenen kapitalizmin son 30 yıllık dönemi; sektörel ve finansal yapı özellikleriyle bir

uzun dönemin sonunu göstermiştir. Karşımızda, sona ermekte olan 300 yıllık bir model bulunmaktadır ve bu onun krizidir.

1970'lerden beri kapitalizm, esasen sermayesinden çok krediye dayanmıştır. Eskiden sermayeye dayanan düzen, özellikle son 30 yıldır daha çok krediye ve salt finansal mekanizma ve hareketlere dayanmış ve "finansallaşma" ekonomileri belirler hale gelmiştir.

Toplumcu iktisatçılar, serbestleşme/finansallaşma politikalarıyla birlikte reel sektörde kullanılan her 1 dolara karşılık, dünya finans piyasalarında 25–30 dolarlık bir işlem hacmi gerçekleştiğini; 1970'lerde günde yaklaşık sadece 190 milyar dolar hacmi olan döviz piyasası işlemlerinin 2008-2009'da 1,8 trilyon dolara ulaşmış olduğunu ve bu rakamın dünya ticaret hacminin 70 misline ulaştığını belirtmektedir. Kapitalizmin insanlığa dayattığı, finansal hareket şişkinliği ile oluşan bir balon ve halklara yönelik sömürü zinciridir.

Amerikan finans piyasalarındaki altüst oluşla başlayan ekonomik kriz dalga dalga tüm dünyaya yayılmıştır. Emperyalist kapitalist sistem, her kriz ve bunalım döneminde olduğu gibi bu krizin maliyetini de emekçi kesimlere ve geri bırakılmış ve gelişmekte olan ülke halklarına yüklemeye çalışmaktadır. Düne kadar serbest piyasa ekonomisini kutsayanlar, devletlerin ekonomik ve sosyal alandan elini çekmesi gerektiğini söyleyenler, krizin sorumlusu olan dev tekelleri, çokuluslu şirketleri ve bankaları kurtarmak için kamu kaynaklarını seferber etmişlerdir.

Yıllardır serbestleştirme ve özelleştirmelerin erdeminden dem vuranlar, zarar eden finans kuruluşlarını devletleştirmiş, borçlarını sahiplenmiş, krizin faturası ise işten çıkarmalar ve düşük ücretler olarak çalışanlara kesilmektedir.

Krize karşı dünyada açıklanan kurtarma paketleri 12 trilyon doları aşmıştır. 2001 krizinde Türkiye'de nasıl 60 milyar dolar civarında para asalak, rantiyeci bankaları kurtarmaya harlandı ise bu krizde dünya çapında çok daha devasa boyutlarda kurtarma paketleri gündeme gelmiştir.

Kıscası dünyanın ve ülkelerin mali kaynakları çok dar bir zümrenin, büyüklerin kurtarılması için harcanmaktadır, harcanacaktır. Her kriz, sermayenin yenilenmesi, yeni sermaye birikim süreçleri, yeni sermaye güçlerinin ortaya çıkışı, bazı büyüklerin daha da büyümesi gibi sonuçlar da yaratmaktadır.

Ancak bu durum sistemin sorunlarına nihai çözüm olmadığı gibi dünya ölçeğinde işsizlik ve yoksulluk daha da derinleşmiştir. Dünyada günde 2 dolara çalışan insan sayısı 2,5 milyarı aşmıştır.

İstanbul'da yapılan son IMF, Dünya Bankası yıllık toplantılarında "eski uluslararası sistemin artık geride kaldığı" resmen beyan edilmiştir. 2 trilyonluk büyük bir dolar rezervine sahip olan Çin, gerek finansal (her ay 20 milyar dolar tutarında bono, tahvil alımı vs. yoluyla) ve gerekse tüketim düzeyi olarak neredeyse ABD'yi finanse etmektedir.

Kapitalizmin 1970'lerdeki krizinin ürettiği G7 ve sonra Rusya'nın katılımıyla oluşan G8, G20 oluşumu ile önemini kaybetmiş ve şimdi de G20'nin IMF'deki etkinliği, özel olarak da BRIC ülkeleri denilen Brezilya, Rusya, Hindistan ve Çin'in etkinliği artmıştır.

BRIC ülkelerinin ekonomik büyüklüklerinin kısa zamanda G7 ülkelerini aşacağı artık açıkça görülür olmuştur. 2050 yılında dünyanın 5 büyük ülkesinden 4'ünün BRIC ülkeleri olması söz konusudur.

Şimdi soru şudur: Dünya Amerika'yı finanse etmeye devam edecek midir? Yeni uluslararası işbölümü nasıl olacaktır? 8–9 trilyon dolara yükselen toplam küresel borç stoku nasıl çevrilecektir? Dünyanın enerji ve önemli hammadde kaynakları ne şekilde bölüşülecektir? Bu paylaşımın hukuku nasıl oluşturulacaktır? Yoksulluk, yoksunluk ve derinleşen eşitsizlik sınıf mücadelelerine ne şekilde yansiyacaktır?

Bu sürecin gelişim seyri ve soruların yaşamda bulunduğu karşılık, ülkemizdeki ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmeleri de derinden etkileyecektir.

Ancak dünya ve ülkemizi sarsan büyük krizin ekonomik ve sosyal yaşamda açtığı derin tahribatların pazar ekonomisinin tahtını salladığı bir dönemden geçtiğimiz açıktır. Her ne kadar kapitalizmin sınırsız kâr ve emperyalist siyasal egemenlik çabası sürecektir ise de görülmesi gereken gerçek, yalnızca neoliberal modelin değil, onu da içerir biçimde 300 yıllık bir modelin iflasının yaşanmakta olduğudur.

Gelişmiş kapitalist ülkelerin kurtarma paketleriyle bile aşlamayan bu krizle yolsuzluk, rüşvet, borsa ve tahvil piyasasındaki oyunlar ile dev tekellerin yönetim kadrolarının hiç ettiği milyarlarca dolar ilk kez tüm açıklığıyla göz-

ler önüne serilmiştir. Kapitalizm ve neoliberal politikalar bu kez tekrar ve daha kökten bir şekilde sorgulanmaya başlanmış, gelir dağılımının dünya ölçeğinde yarattığı uçurum, yoksulluğun boyutu ve işsizlik sorunu gündemin ilk sıralarına oturmuştur.

Bu bunalım az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde özellikle sanayi sektörünü etkilemiş, üretim ve iç piyasalarda talep düşmüş, iç ve dış ticaret hacmi daralmış, işsizlik oranları büyümüş, istihdam hacmi olabildiğince küçülmüştür. “Tüketim kalıpları” ve “tüketim düzeyi” sorgulanmaya başlanmış; “başka bir dünya” oluşturma düşüncesi, “ütopya” olmaktan çıkıp, kitlelerin zihnine yerleşmeye başlamıştır.

II. ÜLKEMİZ

Ülkemizde egemen olan ekonomik, siyasal, toplumsal koşullar, içinde bulunduğumuz konjonktürde tüm çelişkileriyle birlikte derinleşmektedir.

Özellikle 1980’li yıllardan beri yaşanan neoliberal değişim sürecinin yarattığı ekonomik, siyasal, toplumsal ve kültürel sonuçlar yurttaşlarımızın yaşamını bugün ve geleceğe dair karamsarlık, kaygı, korku ve bilinemezlikle kuşatmıştır.

Türkiye’nin 1950’li yıllardan beri emperyalizme bağımlılığını pekiştiren, yeni liberal serbestleştirme politikalarının önünü açan 24 Ocak 1980 ekonomi kararlarının gereklerini yerine getiren 12 Eylül 1980 askeri darbesi, söz konusu bağımlılık sürecini Evren’li, Özal’lı, Çiller’li, Yılmaz’lı, Erdoğan’lı yeni liberal ve muhafazakâr bir çerçevede tam bir teslimiyet düzlemine sokmuştur.

Bütün ekonomik yaşamı uluslararası sermayenin denetimine sokulan ülkemizde “küreselleştirme” ve “yeni sömürgeleştirme” operasyonu başarıyla uygulanmış, dış karar merkezlerinin Türkiye’nin ekonomik ve siyasal yaşamına daha fazla yerleşmesi, daha fazla içselleşmesi sağlanmıştır.

Cumhuriyetin ilk yıllarından beri, konjonktür 1920 ve 1930’lardaki yabancı sermaye egemenliğine son verilerek yapılan devletleştirmeler ve sanayileşme yönündeki hamleler ile 1960’larda gerçekleştirilen bütün kalkınma, sanayileşme yönelimi, yukarıda sözünü ettiğimiz yeni liberal değişim süreciyle birlikte yerli ve yabancı sermayenin talanına tabi kılınmıştır.

Yine bu süreçte birçok yerel yönetim hizmeti ile eğitim, sağlık, ulaşım, enerji gibi kamusal hizmetler de serbestleştirme, ticarileştirme operasyonlarına tabi kılınmış, özel ellerde sağlık sektörü, eğitim sektörü, enerji sektörü vb. gibi toplumu sömürme kanalları oluşturulmuştur.

Sosyal devlet ve hukuk devleti gereklerinin tasfiyesi eşliğinde kamusal tüm birikimlerin yağmalanması ve ülke kaynaklarının yurt dışındaki sömürü ve kâr merkezlerine peşkeş çekildiği bir sürecin sonuçlarının bütün yoğunluğuyla birlikte tek tek ortaya çıkacağı bir döneme girmiş bulunuyoruz.

IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü, Avrupa Birliği, Gümrük Birliği anlaşmaları zincirinin koşulladığı; içinde sanayileşme, kalkınma, üretim, istihdam, toplumsal refah gibi değerleri barındırmayan bu sürecin sonuçları tüm çıplaklığıyla göz önüne serilmeye başlanmıştır.

Emperyalist merkezlerin krizinin de eklendiği mevcut sosyo ekonomik bunalım koşullarında AKP, liberal ekonomi düzlemindeki siyasetini emperyalizmin çıkarları uyarınca sanayinin tasfiyesi, özelleştirmeler, doğrudan ve dolaylı vergilendirmeler ve zamlarla çalışan kesimler, küçük sanayici ve halkın aleyhine belirlemektedir.

AKP iktidarı, önceki iktidarların yeni liberal politikalarını süreklilik arz eden bir şekilde; ama daha üst noktaya ulaştırarak uygulamıştır. AKP iktidarı, sanayi, tarım, enerji, ulaşım, sağlık v.b alanlarla birlikte kentlerin rant yağmasına tabi tutulmasının doruk politika ve uygulamalarını gerçekleştirmektedir.

Türkiye’nin dış borcunun en çok yükseldiği dönem, AKP’nin hükümet ettiği yıllardır. 2010 dahil önümüzdeki üç yıl için Türkiye’nin borç ve faiz ödemelerinin bütçelerin neredeyse yüzde 50’sini bulacak olması, ülkemiz insanlarının emeğinin, özverisinin, alınterinin ve geleceğinin nasıl çalındığını, nasıl istismar edildiğini ortaya koyan göstergelerden yalnızca birini oluşturmaktadır.

AKP yerli büyük sermaye ve uluslararası sermayenin çıkarlarını esas alan uygulamaların yol açtığı adaletsizliklerin içinde, çözümünü yeni IMF anlaşmaları ve dar gelirliilerin yaşam koşullarını daha da geriletmekte aradığı için, aynı zamanda kendi sonunu da hazırlamaktadır. Kamuoyunu boş beklentilerle aldatmayı vazife bilen AKP’nin halkın yaşamındaki tek gerçekliği; her gün daha fazla zam, daha fazla yoksulluk ve bu temeldeki anti demokratik, otoriter bir yönetimdir.

Kapitalist sistemin işleyişini temelden sarsan ekonomik kriz, yerli üretim ve sanayileşmesi baltalanan ülkemizde acı tezahürlerle yaşanmaya devam etmektedir. AKP'nin "kriz bizi teğet geçecek, en az etkilenen biz olacağız" türünden vaazlarının aksine; son iki yıldaki büyüme/küçülme hızlarına bakıldığında Türkiye, dahil olduğu 20 çevre ekonomisini kapsayan kategori içerisinde krizden en ağır etkilenen ülke konumundadır. Bu gerçek bile AKP'nin ekonomi söyleminin başarısızlığını yalın biçimde anlatmaya yetmektedir. Siyasal iktidarın çıplak başarısızlıklarını bile kabadayı üslubuyla savunan tavrı ve halkın sırtına her gün bindirdiği ek yükler onun maskesini düşürmektedir. AKP demokratik kitle örgütlerini, TMMOB'yi, TTB, MMMO gibi meslek örgütlerini ve kamu çalışanlarını siyasi baskı ile sindirmeye çalışmaktadır.

Dünyanın farklı coğrafyalarında kriz koşullarında kamusal kaynaklara ve kamulaştırmalara doğru bir yönelim varken, Türkiye'de AKP iktidarı hız kesmeden özelleştirmelere devam etmektedir. Odamız ve TMMOB'nin düzenlediği kriz, sanayi, özelleştirme vb. etkinliklerde vurgulanan bu gerçekler, kamusal kaynakların toplumsal gereksinimler için seferber edilmesinin ne denli önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

Burada dikkat çekilmesi gereken bir diğer nokta, ekonomi alanındaki bu gelişmelere, Türk-İslam sentezi, milliyetçilik, siyasal İslam, sağcılaşma, muhafazakârlaşma ve laikliğe aykırı dinsel yaşam motifleri ile cemaat-tarikat ilişkilerinin liberal bir sentez içinde toplumsal atmosfere yayılması eşlik etmiştir. Sosyal ve kültürel planda modern sosyal ilişkiler ağını zedeleyen gericilik toplumda artık belirli bir yer edinmiş durumdadır.

Piyasa ekonomisinden kaynaklanan dengesizliklerden yararlanan siyasal iktidar, yoksulların dini duygularını sömürmekte ve onları cemaat-tarikat ağının kucağına itmektedir. AKP, sosyal devlet ve toplumcu yaklaşımlara karşı liberal gerici tezlere dayanarak ideolojik bir mücadele de yürütmektedir.

Toplumumuz bilimin, tekniğin, evrensel aklın yaşama dair önerdiği modellerden uzaklaşarak hücrelerine dinici gericiliğin pompalandığı bir yaşama itilmekte, geleceği karartılmaktadır. Kendileri zenginlik içinde yaşayan AKP'liler, dar gelirliilere ise ahreti reva görmektedir. Bu öğretici cemaatler, tarikatlar ve dini öbekler aracılığıyla her gün yeniden üretilmekte, 7'den 70'e kitleler bu çemberin içine çekilmektedir.

Aynı zamanda bir türlü çözülemeyen Kürt sorununda iktidarın takındığı tutum hem geleneksel devlet konumunu pekiştirmekte hem de milliyetçi muhalefetle birlikte siyasal toplumsal atmosferi kaosa doğru yönlendirmektedir. ABD'nin Irak ve Orta Doğu özelindeki dış politika çıkarlarına uygun bir politika izleyen AKP, topluma bu konuda da liberal otoriter ve gerici bir çerçeveyi dayatmaktadır. Gerçek özgürlükler ile AKP'nin muhafazakâr gerici tabiatı arasındaki açığı Türkiye'nin sanayileşme, demokratikleşme ve kalkınma gerekleriyle AKP arasındaki açığı gibi kapatılamaz boyutlara sahiptir.

Bizim fikirlerimizin ayırt ediciliği, bütün sömürü, ezme ve ezilme ilişkilerine bir bütünlük içinde karşı çıkmamızdır. Barış içerisinde bir arada yaşam koşullarının geliştirilmesinin, etnik sorunların aşılmasının güvencesi, işsizliğin, yoksulluğun, her tür eşitsizlik, adaletsizlik ve bölgesel eşitsizliklerin giderilmesinin Türkiye'yi bir bütün olarak kemiren emperyalist-kapitalist sömürü düzeninin aşılmasından geçtiğine olan inancımız ve bu uğurda yürüttüğümüz mücadelelerdir.

Emperyalizm AKP eliyle ülkemizin zaten eksikli olan demokrasisini daha fazla kontrol altına almaktadır. Bu çabanın siyasi, sosyal yaşamdaki tezahürlerine, üniversiteleri, bilim kurumlarını, yargıyı kuşatma ve anayasa referandumu gibi konular üzerinden sık sık tanık oluyoruz.

Ülkemiz yukarıdan aşağıya bürokratik dönüşümler, aşağıdan yukarıya cemaat-tarikat ağlarıyla kuşatılmaktadır. Siyasi iktidar, her geçen gün biraz daha anti demokratik öğeleri kökleştirmektedir. Bu kapsamda son yıllarda siyasal gündemlerin önemli bir başlığı da yapılmak istenen anayasa değişiklikleri olmuştur.

Bu tartışmalarda gözetmemiz gereken bazı temel noktalar bulunmaktadır. Öncelikli olarak biz, "12 Eylül Anayasasına hayır" derken, tuzağa düşmeksizin "tam liberal anayasaya da hayır" diyoruz.

AKP'nin tekeli-otoriter iktidar hevesi uyarınca gündeme gelen Anayasa Mahkemesi ve yargının kuşatılması operasyonu ile ortaya atılan "15. madde değişikliği" gibi tuzaklar, oluşturulmak istenen tekeli iktidar hevesini gizleyememektedir.

Ekonomiden siyasete ve anayasa değişikliği konusuna dek bizim geleneksel çizgimizde bu konuya da yanıt oluşturacak bütünlüklü bir sistematik bulunmaktadır. Bizim sanayileşme-planlama-kalkınma-demokratikleşme perspekti-

fimiz çok farklı bir Anayasayı gerektirmektedir. 12 Eylül böylesi bir bütünlük içinde, yarattığı ekonomik, sosyal, kültürel bütün tahribatlarla birlikte yargılanmalıdır.

24 Ocak Ekonomik Kararlarını, özelleştirme, serbestleştirme operasyonlarını sorgulamayan, emek ve meslek örgütlerini kapatan, onları sınırlayan, emeğin bütün haklarını geriletken, sanayisizleşme sürecini başlatan, tarımı tasfiye eden liberal “ekonomik rasyonalite” yaklaşımı mahkum edilmeksizin, konuyu 12 Eylül paşalarına sıkıştıran ve gerçekleşmeyecek bir sözde yargılamaya kapı aralanacak diye, 12 Eylül’ün ürünü olan AKP’ye yedeklenmemiz düşünelmez.

İstedığımız piyasacı, yargıyı, kuvvetler ayrılığını ve siyaseti yeniden kuşatan bir anayasa değildir. Biz eşitlikçi, özgürlükçü, laik, ekonomik-siyasal bağımsızlık ile planlama-sanayileşme-kalkınma, istihdam ve refahı bütünlüklü halde içeren, demokratik hak ve özgürlüklerin eksiksiz olarak tanımlandığı, sosyal hukuk devleti ilkesi ile yasama-yargı-yürütme ayrılığının demokratik bir çerçevede sağlandığı, siyasetin toplumsal dinamikleri kapsamının önündeki engelleri ortadan kaldıran, toplu sözleşme düzeninin emek kesimini gözetenek yeniden yapılandırılmasına yol açacak, istihdamda güvenceli çalışmayı ve kardeşçe bir arada yaşamı güvenceye alacak demokratik bir Anayasa için mücadele edeceğiz.

Sonuç olarak, bilimden, teknikten, üretimden, planlamadan, sanayileşmeden, kalkınma, istihdam, refahıtan, aydınlanmadan, gerçek demokratikleşmeden yana tutumumuzun korunması temel felsefemiz olmaya devam edecektir.

Türkiye’de insanca, hakça, eşitlikçi, adil bir ekonomik-sosyal yaşamı hedefleyen ve onunla bütünleşmiş bağımsızlıkçı, demokratik, laik, toplumcu çerçevemiz büyük bir hassasiyetle korunacak ve Oda çalışmalarında rehberimiz olacaktır.

Umudumuz, insanlığın biriktirdiği ortak değerler ve sonuçta insandır.

Ülkemizin içerisinde bulunduğu olumsuz koşulların olumluya çevrilebilmesi için emekten, bağımsızlıktan, kalkınmadan yana tüm kurum ve kuruluşların, emek ve meslek örgütlerinin, demokratik kitle örgütlerinin aynı duyarlılıkla işbirliği içinde olmaları gerektiğine inanıyoruz.

III. SANAYİ VE MÜHENDİSLİKTE DURUM

Bilindiği gibi emeğiyle geçinen, küçük işletmeler dahil toplumun çoğunluğunu derinden etkileyen ekonomik ve sosyal bunalımın ağırlığının her geçen gün arttığı bir dönemin içinde bulunuyoruz. İşsizlik dalgaları, çalışma saatlerinde ve ücretlerde kesintiler, işletmelerin kapanması, üretime ara verme olaylarının karakterize ettiği bunalımın, ekonomi, toplum ve dolayısıyla mühendislik nezdindeki etkilerinin arttığı ve artacağı bir dönem söz konusudur.

Bu sürece nasıl gelindiğini kısaca irdelersek, sanayimizin IMF, Dünya Bankası, Gümrük Birliği, Avrupa Birliği, Dünya Ticaret Örgütü tarafından belirlenen politikalara bağlı olarak gerilediğini ve sürekli olarak kriz üreten bir yapıya evrildiğini saptamak olanaklıdır.

1960-1980 yıllarını kapsayan ithal ikameci sanayileşme döneminde bir şekilde planlama, kalkınma bütünlüğü oluşturulmaya çalışılırken, sanayinin teşviki, korunması, finansmanı, kalkınma hızı ve istihdam parametrelerinin gözetildiğinden söz etmek olanaklıydı. Ancak kalkınma ve merkezi planlama parametrelerinin adım adım yok edildiği, serbestleştirmenin önünün açıldığı 24 Ocak 1980 kararları sonrası dönemde sübvansiyonlar büyük ölçüde kaldırılmış, KİT yatırımları durdurulmuş, büyük ölçekli sanayi kuruluşları özelleştirilmiş, sabit sermaye yatırımlarında gerileme yaşanmıştır. Gümrük Birliği hedefleri doğrultusunda tüm sektörlerde korumacılık asgariye indirilmiş, Türkiye sanayisi eşitsiz ve aleyhte koşullarda küresel rekabete açılmıştır. Bu süreçte öz kaynaklardan çok ithal kaynaklar girdi olarak kullanılmış, küresel güçlerin dayattığı iş bölümü ile fason üretim ve taşeronlaşma egemen kılınmış, kaynak tahsisini sadece iç ve dış piyasalara ve borçlanmaya havale eden bir sanayi modeline geçilmiştir.

Ara malı ve yatırım malları üretiminde ve teknolojiye dışa bağımlılığı esas alan bu modelle sanayi KOBİ’leşmeye yönlendirilmiş; işgücü sömürsü ucuz işgücü kullanımıyla yoğunlaşmış; düşük maliyet, düşük katma değer ve düşük teknoloji üretim ve ihracat yapılaşmış, ihracat yapısal olarak ithalata bağımlı kılınmıştır.

Bugün Türkiye, yem, gübre, et balık, süt ve süt mamülleri, gıda, çay, çimento, kâğıt, orman ürünleri, demir çelik, petro kimya, tütün, enerji, imalat, makina imalat, tekstil, bakır sanayilerinde kamu işletmeciliği ve Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşundan bu yana yaratılmış olan bütün iktisadi kazanımlardan yoksun kalmış durumdadır. Ser-

maye lehine serbestleştirmelerle bu temel sanayiler talan edilmiş durumdadır.

Görülebileceği gibi bu politika demetinde bir “sanayileşme stratejisi” bulunmamaktadır. Sanayi tesislerinin yerli ve yabancı sermayeye peşkeş çekilmesi ile sanayisizleşme süreci yaşanmaktadır. Bu gelişmeler sonucunda sanayideki istihdam yüzde 20’yi ancak bulmaktadır.

Serbestleştirmeler Mühendislik Meslek Alanlarını Daraltıyor

Türkiye sanayisindeki olumsuz gelişmeler ile bilimsel-teknik gerekliliklerin kamusal yaşamdan dışlanması mühendislik uygulamalarına ilişkin olumsuz sonuçlar yaratmakta, mühendisliğin korunması gerekmektedir.

Çalışma yaşamı ve toplumsal yaşamın gereken standartlardan uzak olması birçok sorunu beraberinde getirmektedir. Tuzla tersanelerindeki sürekli iş cinayetleri, en son Bursa ve Balıkesir’deki madenlerde yaşanan ölümler, hastanelerdeki bebek ölümleri, baca gazı zehirlenmeleri, kazan patlamaları ve benzeri binlerce olgu, meslek alanlarımızdan hareketle toplumsal yaşamın belirli standartlara kavuşturulması gereği ve bu yöndeki çabalarımızın ne kadar yerinde olduğunu göstermektedir.

Ancak gerek kapitalist küreselleşme süreçlerinin emperyalist sömürücü karakteri, gerekse ekonomi, sanayi, istihdam, gelir ve bölüşüm ilişkilerinin örgütleniş tarzından dolayı mühendislik uygulamaları had safhada etkilenmektedir.

Serbestleştirme politikaları, mühendislik uygulamaları ve toplumsal yaşamın görünür görünmez bütün yönlerine dek uzanmıştır. İş güvenliği mühendisliğinin önüne çıkarılan engellerden, iş makinaları ve AİTM yönetmeliklerine; “uzaktan eğitim” gibi mühendislik eğitimini tasfiye edecek yönelimlere, mühendisliği teknik elemanlık düzeyine indiren uygulamalara, AR-GE Yasası ve mevzuatı ile ülke ve meslektaş çıkarlarına dek uzanan geniş bir alanda meslek alanlarımızın daraltılmasıyla ilgili çok yönlü gelişmeler söz konusudur.

Bu sistematik içinde mühendislik aleyhine yasal düzenleme girişimleri de söz konusudur.

1954 yılında 6235 sayılı Yasa ile TMMOB’nin kurulması ve zaman içinde bağlı diğer Odaların örgütlenmesiyle birlikte mühendisler, mimarlar, şehir plancıları toplum nezdinde varlıklarını kabul ettirmek, mesleki çıkarlarını korumak

doğrultusunda çalışmalar yürütecek görev ve yetkileri yasa ile belirlenmiş bir yapılanmaya ulaşmışlardır.

Ülkemiz mühendis, mimar, şehir plancılarının yerli sanayi ve yerli mühendisliğin egemen olması düşüncesi ile yabancılara karşı hak ve hukuklarının korunması mücadelesi, TMMOB’nin kuruluşu öncesi, sonrası ve günümüzde de sürdürülmektedir. TMMOB’nin kurulmasıyla birlikte Yasa’nın 34. ve 35. maddeleri uyarınca yabancı mühendis ve mimar çalıştırılırken TMMOB’nin görüşünün alınması öngörülerek nispi bir kazanım elde edilse de bu konuda Türkiye’nin izlediği dışa bağımlı ekonomik, siyasi politikarlardan dolayı kalıcı çözümler elde edilememiştir.

Ülkemizin de imzaladığı Dünya Ticaret Örgütü ve Avrupa Birliği anlaşmaları mühendislik hizmetlerinin serbest dolaşımını da kapsamaktadır. Birçok AB ülkesi mühendislik hizmetlerinin serbest dolaşımına çekince ve özel hükümler koyarken ülkemiz anlaşmayı koşulsuz olarak imzalamıştır. Anlaşmada TMMOB Yasası ve 1938 yılında çıkarılan Mühendislik ve Mimarlık Hakkındaki Yasaya uygun olmak koşuluyla yabancı mühendis ve mimarların ülkemizde çalışmasına olanak sağlanmıştır.

Ancak bugün küresel zorbalara bu düzenlemeleri bile çok görmektedir. 2007’de TBMM gündemine giren “Meslek Yeterlilik Kurumu Kanun Tasarısı”nda, mühendis, mimar ve şehir plancılarının yeterliliklerinin esaslarını, denetimini, ölçmesini, belgelendirmesini ve sertifikalandırmasını adı geçen kurumun yapması öngörülerek, TMMOB ve Odalarımız devre dışı bırakılmak istenmiş, Odamızın önemli katkısıyla TMMOB’nin gösterdiği direnç üzerine bu uygulamadan vazgeçilmiştir.

Ancak bir önceki Cumhurbaşkanı tarafından veto edilen ve şu an TBMM’de bulunan “Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun”, “Demoklesin kılıcı” gibi başımızda sallanmakta ve serbestleştirmeler eşliğinde meslek alanlarımız daraltılmak istenmektedir. Gündemdeki bu Yasa ile Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu’nun 34 ve 35. maddeleri ile Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun’un 1. ve 7. maddelerinin uygulanması engellenerek yabancı mühendislerden istenmesi zorunlu olan denklik belgesi kaldırılmak; yabancı mühendis ve mimar istihdamında Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile TMMOB’nin görüş bildirmesi uygulamasına son verilmek istenmektedir. AB, “hizmetlerin serbest dolaşımı” kapsamında ülkemiz

mühendis ve mimarlarına kendi ülkelerinde bu olanakları sunmaz iken, bu tasarının yasalaşması halinde, AB vatan-daşı mühendis ve mimarlar ülkemiz mühendis ve mimar-larından daha üstün bir konuma getirilecektir.

Bu bağlamda önemli bir gelişme de yaşanmış, iktidar ilgi-siz bir yasada yaptığı değişiklikle kamuoyunu atlatmıştır. “Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”a eklenen bir madde ile Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 12. maddesi sessizce değiştirilmiş, TBMM gündeminde bekleyen “Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun’un bazı hükümleri, gizlice Meclis’ten geçirilmiştir. Böylece yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarının akademik ve mesleki yeterliliklerini kanıtlamalarına gerek kalmadan Türkiye’de çalışmaları sağlanmaktadır.

TMMOB ve Odalarımız AKP İktidarının Hedefindedir

AKP iktidarı serbestleştirme politikalarının yanı sıra özel-likle 2007 seçimleri öncesinden başlayarak; ama özellikle son dönemde, TMMOB ve biz bağlı Odalarının demokra-tik ve emekten yana işleyiş ve çizgisini hedef almaktadır.

Siyasal iktidarın kamu kuruluşları ve yerel yönetimler üzerinde oluşturduğu aşırı politizasyon ve rant amaçlı beklentileri; mühendis, mimar ve şehir plancıları açısından yeni baskı biçimlerini doğurmaktadır. Dönem dö-nem Başbakanın ağızından çıkan ve doğrudan TMMOB örgütlülüğünü hedef alan açıklamalarla, Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulunun (DDK) Birliğimizi ve diğer bazı meslek örgütlerini denetim altına almaya ça-lışması söz konusudur. DDK raporu, Başbakanlığa sevk edilmiş durumdadır.

Siyasi iktidarın, üzerimizde oluşturmaya çalıştığı bu bas-kı, TMMOB’nin ve bizlerin, gericiğin dogmatizminin karşısında bilimi ve tekniği; sömürü, yolsuzluk ve talanın karşısında toplumsal gereksinimleri esas alan bir eko-nomiye savunan; özelleştirmelerin karşısında sanayinin korunması, kamusal üretim ve kamusal hizmetleri öne çıkaran yaklaşımımızın AKP’ye verdiği rahatsızlıktan kaynaklandığı açıktır.

Bu konu, 43. Çalışma Döneminde onurla mücadele ede-ceğimiz bir alana işaret etmektedir.

Mühendislik ve Makina Mühendisliği İstihdamında Durum

Ülke sanayisindeki olumsuz gelişmelerden dolayı mühen-dislik, AR-GE ve teknoloji düzeyi de iyi durumda değildir.

Türkiye 49 ülke içinde küresel teknoloji endeksinde 32. sırada, teknolojik yenilik yapma kapasitesinde ise 39. sı-rada yer almaktadır.

Oysa mühendislik tasarımı, ürün geliştirilmesinde ve üründe farklılık yaratılmasında öncelikli ve zorunlu aş-a-malardan biri olarak AR-GE çalışmaları içinde vazgeçil-mez bir öneme sahiptir. Fakat Türkiye’nin AR-GE harca-malarının GSYİH içindeki payı 2009’da binde 85 olmuş, kişi başına AR-GE harcamasında seçilmiş 20 ülke arasında Türkiye 46 dolar ile 17. sırada yer almış, milyon kişi ba-şına AR-GE personeli sayısında 394 kişi ile yine çok geri-lerde yer almıştır.

Bu durumun nedenleri arasında 1980 sonrası mühendis-lik sanayilerine yönelik teşviklerin önemli ölçüde azalma-sı da bulunmaktadır. Krizle birlikte ise ithalata bağımlı tekstil, demir-çelik, otomotiv, makina imalat başta olmak üzere mühendislik sanayilerinde ciddi oranlarda daralma yaşanmıştır.

Bugün toplam istihdamın ancak yüzde 20’si sanayi sek-töründedir. Mühendislik açısından mevcut durumu sana-yiden hareketle incelediğimizde, KOBİ’lerde çalışan mü-hendis sayısının oldukça düşük olduğunu görüyoruz. Kriz öncesine kadar sermaye çevreleri ve siyasi iktidarlarca hep dile getirilen “verimlilik” adı altında nitelikli işgücü istihdamı azaltılmıştır. Türkiye’deki işletmelerin büyük bir bölümünü oluşturan 200 bini aşkın küçük ve orta ölçekli sanayi kuruluşlarında hâlâ mühendis istihdam geleneği oluşturulamamıştır.

Nitelikli işgücü arzı ile üretim teknolojisi birbirine bağım-lıdır, ancak sanayinin bazı alt sektörlerinde üretim tek-nolojisi ve üretimin yapısal örgütlenmesi, nitelikli işgücü kullanımını aşırı ölçüde sınırlamaktadır.

Bir mühendislik sanayisi olan makina imalat sektöründe mühendis istihdamı 3 bin 210 kişi ile yüzde 1,7 düze-yindedir; 2 bin 800’ü (% 1,5’i) ise makina mühendisidir. 2008 yılında bu sektörde 901 TL ile 1.500 TL arası dü-şük ücret alan meslektaşlarımız, yüzde 45,9 ile en yük-sek oranı oluşturmaktadır. 600 TL ile 900 TL arası ücret alanlarla birlikte düşük ücretli meslektaş oranı yüzde 55,6’ya çıkmaktadır.

Meslektaşlarımızın iş güvenceleri bulunmamaktadır. Son iki yıl içinde işsiz kalan mühendislerin yeniden iş bulabil-me şansı çok sınırlıdır.

Mühendis odalarına kayıtlı mühendislerin yüzde 20'si sanayide istihdam edilmektedir. Bu oran aşağı yukarı makina mühendisi meslektaşlarımız için de geçerlidir. Sanayi işletmelerinin büyük bir bölümü KOBİ'lerden oluşmakta, ancak yüzde 46'sında yüksek eğitilmiş personel çalışmaktadır. AR-GE bölümü bulunmayan işletme oranı ise yüzde 69'dur. Nitelikli elemanlardaki işsizlik oranı yüzde 30'lara tırmanmış durumdadır.

2008 yılı imalat sanayi toplam istihdamı 2 milyon 903 kişi, ancak mühendis istihdamı 81 bin 780 kişi ile ancak yüzde 2,8 oranında, makina mühendisi istihdamı ise 28 bin (binde 96) civarında gerçekleşmiştir.

2008 verilerine göre imalat sanayindeki istihdamın yüzde 53'ünü 1-99 işçi çalıştıran KOBİ'ler gerçekleştirmiş; ancak nitelikli eleman sayısı bu tip işletmelerde çok düşüktür ve pek çok işletme ya mühendis çalıştırmamakta ya da 1 veya 2 mühendis istihdam etmektedir.

2008 Sanayi ve Ticaret Bakanlığı envanterinden yaptığımız analize göre 302 bin imalat sanayi KOBİ işletmesi olduğu saptanmıştır. Bu işletmelerde 1 milyon 810 bin kişi istihdam edilmiş; işletme başına ortalama 6 işçi düşmüştür. Nitelikli işgücünün toplam çalışanlara oranı ise yüzde 26,8 olmuştur. Bu işletmelerde 66 bin 300 mühendis çalışmış olup, mühendis istihdam oranı yüzde 3,6; makina mühendisi istihdamı da 15 bin 130 kişi ile yüzde 0,83 (binde 83) oranıyla yine çok düşük bir düzeyde gerçekleşmiştir.

Yine 2008 yılında mikro KOBİ niteliğindeki 284 bin firmada yalnızca 9 bin 300 mühendis çalışmış; geri kalan 18 bin 646 firma ise 57 bin mühendis istihdam etmiştir. İşletme başına ortalama 3 mühendis düşmüştür. Çalışan makina mühendislerinin sayısı ise toplam 21 bin 600 olmuştur. Kısaca kayıtlı her üç mühendisten biri sanayi KOBİ'lerinde istihdam edilmiştir.

Krizle birlikte talep ve üretimdeki daralma en çok bu meslektaşlarımızı etkilemiştir. Krizle birlikte işten çıkarılan 1,5 milyon kişinin 780 bini doğrudan sanayideki işten çıkarmalar kapsamındadır ve bu rakam toplam sanayi istihdamının yüzde 20'sine tekabül etmiştir.

Mühendisler katma değerden daha az pay almaktadırlar ve görece on yıl içinde yoksullaşmışlardır. Mühendis, mimar ve şehir plancılarının ekonomik durumu son on yıl içinde giderek bozulmuş, ücretli ve maaşlı çalışanların ücretlerinde enflasyon karşısında ortalama yıllık yüzde

2 oranında gerileme söz konusu olmuştur. Bu grubun yüzde 22'si kendi meslek alanının dışında çalışmaktadır. yüzde 17'ye yakın bir kesim ise işsiz durumdadır. Ücretli ve maaşlı olan mimar ve mühendislerin oranı yüzde 40'ı bulmaktadır.

Makina mühendisliğindeki durum ise özetle şöyledir: Odaya kayıtlı yaklaşık 75 bin makina mühendisine, 30 bine yakın Odaya kayıtlı olmayan makina mühendisini eklemek gerekmektedir.

Kayıtlı makina mühendislerinin yüzde 14'ü işsiz; yüzde 18'i de meslek dışı alanlarda çalışmaktadır. Ücretli ve maaşlı makina mühendisleri 30 bin 600 civarındadır (% 42). Kendi hesabına çalışan ve işveren konumunda olan makina mühendisleri 14 bin 600 (% 20) olup, yüzde 6'sının iş konumu belirsizdir.

Sanayide çalışan makina mühendisleri 22 bin kişi ile yüzde 30 oranına yaklaşmaktadır. Eğitim, araştırma ve finansman sektörü ile pazarlama ve satın alma hizmetlerinde çalışanlar yüzde 20; işveren, yönetici, proje ve planlama ile tesisat sektöründe görev yapanlar ise yüzde 15'i bulmaktadır.

Bu genel ortamda bizler Odamızın, yalnızca örgütlü üyesinden aldığı güç ile direndiğini bilerek örgütlülüğümüzü pekiştirmek, meslek alanlarını koruma ve genişletme mücadelesini sürdürmekle yükümlü bulunuyoruz. Bu mücadele, yurdumuzun doğal kaynak ve çıkarlarının korunması ile Oda Çalışma İlkelerimizde belirtildiği üzere meslek ve meslektaş çıkarlarının korunmasının kaynaştırılması temelinde sürdürülecektir.

IV. ODAMIZ

Odamız, mesleki demokratik kitle örgütü olarak, bağımsızlık, demokrasi, eşitlik, özgürlük ve barış mücadelesinde yerini almıştır, almaya devam edecektir. Kitle örgütleri, yapıları gereği dinamik yapılardır. Kamu çıkarlarının korunması, emekten, halktan, çevreden, üretimden, tüketicinin korunmasından yana üyelerine ve halka karşı sorumluluğunu yerine getirebilmesi, mesleki gelişimini sağlayabilmesi ancak örgütsel bağımsızlığını koruması ve bunu sürdürebilmesiyle olanaklıdır.

Odamız Ana Yönetmeliği ve Çalışma İlkeleri ışığında; ülke ve toplum yararları doğrultusunda, yurt sanayisinin ulusal çıkarlara uygun yönde gerçekleştirilmesi, yurdun doğal

kaynaklarının verimli bir şekilde işletilmesi, üretimin ve kalitenin artırılması, ulusal bilim ve teknoloji politikalarının oluşturulması, mesleğin geliştirilmesini sağlamak amacıyla gerekli inceleme ve araştırmaları yapmak ve önerilerde bulunmak, Demokrat Makina Mühendislerinin temel görevleridir.

Odamız; yurtseverlik ve demokrasi temel ilkesi, demokratik merkezîyetçi çalışma anlayışıyla sadece örgütlü üyesinden aldığı güçle, örgütümüzün kendi iç dinamikleri ve hukukuyla oluşturulan ana yönetmelik, yönetmelik, gelenek ve ilkelere sahip çıkararak çalışmalarını sürdürmektedir. Bu çalışma anlayışı doğrultusunda gerçekleştirilen etkinlikler sonucu oluşturulan platformlarda; meslek-meslektaş sorunlarının tartışılması, ülkenin temel sorunlarına ilişkin görüşlerin oluşturulması, katılımcılığın sağlanması eksenli çalışmalarını yürütmeye devam edecektir.

Bilinmelidir ki tüm programların yaşamda karşılığı ve gerçekleşebilmesi ancak önerilen politikaların üyelerde karşılık bulması ile yani üye inisiyatifinin yönetimlere doğrudan katılımı ve yansması ile olanaklıdır. Bizler üyelerimizin görüş ve önerilerinin Oda yönetimlerinde yaratacağı etkinin ancak üyelerimizin doğrudan katılımı ile sağlanabileceğinin bilincindeyiz. Bu nedenle iç işleyişimizde katılımcılık zeminine tamamen sahip çıkacağız. Katılımcılığın üye faaliyetlerine doğrudan ve en verimli yansması ancak ve ancak işyeri birimleri-temsilciliklerinde, komisyon, kurul, çalışma grubu vb. birimlerde yer alışı ve çalışma programında yer alan “demokratik merkezîyetçi” çalışma anlayışı ile olanaklı olabilecektir. Bu nedenle katılımcılık ile “demokratik merkezîyetçilik” arasında doğru bağlar kurmak durumundayız. Bu noktada Demokrat Mühendisler gerek katılımcılığı, gerekse demokratik merkezîyetçiliği, ortak paydalara sahip farklı güçlerin bulunduğu ortamlarda çok daha işlevsel görmüştür. Katılımcılık yoluyla kararların oluşum süreçlerinin demokratik kılınması ve demokratik merkezîyetçilik yoluyla da ortak paydalara sahip farklı eğilimlerin tek bir merkez halinde hareketini savunma yaklaşımını terk etmeyecek ve yine sahip çıkacağız.

Ülkemizde ve dünyada olumsuz koşulların yaşandığı bu süreçte, mesleki bilgi birikimimizi kamuoyunun doğru bilgilendirilmesi için seferber etmeyi ön koşul olarak kabul eden Makina Mühendisleri Odası;

- Yüreği ülkemiz ve halkımızdan yana atan tüm demokratik oluşumlarla birlikte ABD, IMF, DB, DTÖ, AB gibi uluslararası sömürü politikalarının seçeneksiz olmadığını, başka bir Türkiye ve dünyanın mümkün olduğunu her platformda dile getireceğini,
- Bu doğrultuda düzenlenen tüm etkinliklerde aktif görev üstleneceğini,
- Oda Çalışma İlkeleri ışığında, birlikte karar alma, birlikte üretme ve birlikte yönetme anlayışı ile mesleğin geliştirilmesi ve korunması, üreten, sanayileşen, demokratik bir Türkiye ve üzerinde insanların barış ve gönenc içerisinde yaşayacağı bir dünya için çalışacağını,
- Emperyalist işgallere ve savaşlara karşı halkların kardeşliğini savunacağını,
- 1982 Anayasası'nın yürürlükten kaldırılması ve yerine, demokratik, katılımcı, çağdaş, laik, halkımızın çıkarlarını gözetken, sermayeyi değil emekçileri, emeğin hak ve örgütlenmelerini ve insanı öne çıkaran, planlama, sanayileşme, kalkınma, istihdam, refah bütünlüğünde eşitlikçi, insan hakları ve temel hak ve özgürlükler perspektifi ile yaklaşacağını; bu çerçevede üzerine düşen tüm sorumlulukları üstleneceğini,
- “Anayasa reformu”, “yargı reformu” vs. adı altında gerici, liberal otoriter aranırlar ile türbanlı liberal anayasa özleminden üniversiteler, Anayasa Mahkemesi, yargı ve kuvvetler ayrılığını kuşatmaya dek varacak olan yeni anayasa girişimlerinin emekçilerin gerçek talepleri ve ihtiyaçlarının ve gerçek demokratikleşme sorununun üzerini örttüğü için karşısında duracağını,
- Örgütlenmenin ve hak arama yollarının önündeki tüm engellerin kaldırılması, her alanda grevli ve toplu sözleşmeli sendikal hakların ve güvenceli çalışmanın yasal güvenceye alınması için mücadeleler içerisinde yer alacağını ifade etmektedir.

Bu düşünceler ve görüşler doğrultusunda;

- Ulusal bilim ve teknoloji politikaları temelinde insan ve doğal kaynaklarımızı üretime yönlendirecek bir kalkınma stratejisi benimsenmesini,
- Rant ekonomisinin yerine, planlı, üretim ve istihdam, dengeli kalkınmaya dayalı bir ekonomi ve sanayileşme stratejisinin benimsenmesini,
- Mühendislik, AR-GE, inovasyon destekleri ve öz kaynak kullanımı yoluyla yerli üretimin teşviki; bölgesel ve sektörel kalkınma önceliklerinin belirlenmesi ve katma değeri yüksek üretimin teşvik edilmesi,

- Özelleştirmelerin durdurulması; özelleştirilen kuruluşların kamulaştırılması; özelleştirme sürecinde parçalanmış kurumların yeniden birleştirilmesi; kamusal alanların titizlikle korunmasını,
- Kamu kuruluşlarının halkımıza daha iyi hizmet vermek amacıyla geliştirilmesi, kamu kaynaklarının üretime, yatırıma, istihdama ve sosyal devlet harcamalarına yönlendirilmesi ve kamu girişimciliğinin önündeki engellerin kaldırılmasını,
- Bütün sektörlerde ulusal politikalar ve stratejik planlar belirlenmesini,
- İnsandan, emekten ve yaşama çevresinden yana bir üretim ve sanayileşme politikası, toplumsal bir proje çerçevesinde tüm ilişkilerin yeniden düzenlenmesini,
- Tarımda destekleme kurumlarının korunması, kırsal alanın ve tarımın kalkınması için, en önemli çözüm yolunun üreticinin örgütlenmesinden geçtiğinin göz ardı edilmemesi, topraklarımızın kullanım planlamasının yapılması, bütün alanlarda olduğu gibi tarımda da araştırma ve geliştirmeye kaynak ayrılmasını,
- Doğal kaynaklarımızın tasarruf hakkının kamuda olması ve bu kaynakların halkımızın ve insanlığın hizmetine nasıl sunulacağına karar verme yetkisinin korunmasını,
- Enerji sektöründeki tüm imtiyazların iptal edilmesi, bu imtiyazları vermek için oluşturulan kurulların dağıtılmasını,
- Kentlerimizin ulusal, bölgesel ve yerel ölçekteki planlamaları bilime ve tekniğe dayalı, doğal ve kültürel varlıklarımızı koruyacak bir anlayışla ele alınmasını,
- Kamu arazilerinin bütçe açıklarını kapatmak için kaynak paketi adı altında satılmaması; yurttaşlarımızın eşit yararlandırılacağı düzenlemeler için kamu elinde tutulmasını,
- Ulaştırma sektörünün toplu taşımacılığa yönlendirilmesi, demir yolu ve deniz yolu ağırlıklı bir yapılanmanın ivedilikle sağlanmasını,
- Sağlıklı bir çevrede yaşama hakkının hayata geçirilmesi, parasız sağlık hizmetinin tüm halkımıza uygulanmasını,
- Eğitimin, yaşamın her alanında bir bütün olarak ele alınıp halkımızın çıkarları doğrultusunda yeniden düzenlenmesi, üniversitelerde bilimsel ve yönetsel özerklik sağlanması, eğitimin her kademedede eşit ve parasız olmasını,
- Kürt sorununun demokratik çözüme kavuşturularak

- barış ortamının tesis edilmesi, barış ve dostluğun pekiştirilmesi, eski yerleşim yerlerine dönüşün sağlanmasını,
- Ülkemizde yaratılmaya çalışılan linç kültürüne karşı bir arada yaşamın savunulmasını, halkların dayanışma ve kardeşliği temelindeki taleplerinin hayata geçirilmesini,
- IMF, Dünya Bankası vb. tarafından dayatılan dışa bağımlı, ABD/AB destekli politikaların uygulanmasından zaman yitirmeksizin vazgeçilmesini savunarak, bugüne kadar kararlılık ve inatla sürdürdüğü mücadelesini yükselterek devam ettirecektir.

Odamız yukarıda tanımlanan; emekten, bağımsızlıktan, demokrasiden, barıştan, laik sosyal hukuk devletinden, kamu yararından yana görüşleri, önerileri, uyarıları ve eleştirileri ile üyelerinin ve genel olarak çalışanların hak arama ve insanca bir yaşam elde etme mücadelesinin gereğini yerine getirme amacıyla, çalışmalarını bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sürdürecektir.

V. ÇALIŞMA İLKELERİMİZ

1. Oda Tanım ve İşlevlerine İlişkin İlkeler

- Oda çalışmaları halktan, emekten, demokratikleşmeden yana, yurtsever ve anti-empyrialist anlayışla yürütülür.
- Oda çalışmalarında, meslek ve meslektaş sorunlarının ülke ve toplum sorunlarından ayrılmayacağı temel ilke kabul edilir.
- “Kamu çıkarlarını korumak” halkın yanında, halkın yararına olmak anlamındadır. Mesleğimizle ilgili alanlarda sorgulayıcı olmak, gerekiyorsa yerel ve merkezi iktidarlara mücadele etmek Odamızın vazgeçilmez görevidir.
- “Kamu yararına çalışmak” veya “kamu çıkarlarını gözetmek” demokratikleşme, insan hakları, sosyal adalet alanlarında da politikalar üretmeyi, çözümler önermeyi gerektirir.
- Kamu yararına çalışan benzer örgütler ve sivil toplum oluşumları ile sürekli ilişkiler içerisinde olunur. Kamuyu oluşturmaya yönelik çabalar içerisinde Oda da kaçınılmaz olarak yer alır.

2. Ülke Sorunlarına Bakışa İlişkin İlkeler

- Ulusal bağımsızlığın kazanılması ve ulusal sanayinin gelişmesi için çalışılır.

- Bilim ve teknolojinin gelişmesinin ve toplumun ilerlemesi doğrultusunda kullanımının ön koşulu olarak özgür düşünce ortamı, yani demokrasi savunulur.
- Her örgüt biriminin gerek bölgesel gerekse ülke düzeyinde, uzmanlık ve ilgi alanlarına giren konu başlıklarında, platformlar yaratacak düzeye ulaştırılmasında merkezi koordinasyon ile diğer örgüt birimlerinin katılım ve katkısı sağlanmalı ve sürekli kılınmalıdır.
- Ülkenin düşünen, üreten, çözümler öneren bütün kurumlarıyla kurumsal ilişki içerisinde olunur.
- Ulusal sanayinin geliştirilmesi kapsamında, Gümrük Birliği sürecini sorgulamak, karşılaşılan sorunlara ilişkin görüşler oluşturup çözüm önerileri geliştirmek, Odamızın sürekli çalışma alanlarından biri olarak kabul edilir.
- Mesleğimiz ve Odamız ile ilgili yasaların isteklerimiz doğrultusunda şekillenmesi için gerekli girişimlerde bulunulur.
- Ülkemizin demokratikleşme çabalarının içerisinde Odamızın yer alması kaçınılmazdır. Odamız demokrasi mücadelesi içerisinde yerel ve ülke geneli ölçekte aktif rol alır.
- Ülke gündemine müdahale edilir. Ekonomik, demokratik, siyasal ve toplumsal haklar için mücadele edilir. İnsan hakları ihlallerine karşı duyarlı davranılır. Bu alanlarda diğer demokratik kitle örgütleri ile iş birliği yapılır.

3. Mesleki Teknik Etkinliklerin Yürütülmesine İlişkin İlkeler

- Odanın temel görevlerinin başında meslek alanının düzenlenmesi, mesleğin uygulanmasına yönelik iyileştirmelerin yapılmasının geldiği bilinir.
- Meslek alanına ilişkin gelişmelerin ve yeniliklerin izlenmesi, üyenin bu gelişmelerden yararlanmasının sağlanması temel hedeflerdendir.
- Mühendislik mesleğine sahip olanların ortak gereksinimlerini karşılamak, mesleki etkinliklerini kolaylaştırmak, mesleğin genel çıkarlara uygun gelişmesini sağlamak, meslektaşların birbirleriyle ve halkla olan ilişkilerinde dürüstlük ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak esastır.
- Mühendislik eğitiminin iyileştirilmesine yönelik girişimlerde bulunulur.

4. Üye İlişkilerine Yönelik İlkeler

- Oda örgütünün gücünü üyeden aldığı ve bu gücün harekete geçirilmesi gerektiği kabul edilir.

- Üyelerle sürekli ve sağlıklı ilişkinin kurulması esas alınır.
- Zorunlu üyeliğin savunulmasıyla birlikte, gönüllülük esasına dayalı ilişkilerde üyenin Odaya katkısının daha nitelikli olduğu açıktır. Odanın üyelerce “üye olunması gerekli” bir kurum olarak görülmesinin sağlanması esastır.
- Odamız kamuda çalışan mühendislerin grevli-toplu sözleşmeli-sendikal haklarını kazanma mücadelesine aktif destek verir.
- Odamız özel sektörde çalışan mühendislerin özlük haklarına, ekonomik ve sosyal gereksinimlerine yönelik çalışmalar yapar.

5. Karar Alma Süreçlerinin İşletilmesine İlişkin İlkeler

- Odanın her biriminde kararların alınmasında demokratik merkeziyetçilik ilkesi temel alınır ve uygulanması sağlanır.
- Oda örgütünün en küçük biriminin iş yeri temsilciliği olduğu kabul edilir.
- Oda Merkezinde, yani en üst yönetim organımızda alınacak kararların oluşmasında katılım ve tüm görüşlerin dikkate alınmasına özen gösterilir.
- İş yeri Temsilcilikleri, İl-İlçe Temsilcilikleri, Şube Danışma Kurulları, Şube Yönetimleri, Merkez Danışma Kurulu ve Oda Yönetim Kurulu zinciri karar alma süreci olarak kabul edilir.
- Tanımlanan bu süreçten geçerek demokratik işleyişe uygun alınan merkezi kararların örgüt tarafından uygulanması esastır. Yapılan bu uygulamaların, karar alma süreci içerisinde yer alan tüm mekanizmaların denetleme ve sorgulamasına açık olduğu da bilinir.

6. Örgütsel Bağımsızlığın Korunmasına İlişkin İlkeler

- Odanın kurumsal ilişkilerinde bağımsızlık ilkesi göz önünde bulundurulur. “Kamu çıkarlarını korumak” hedefini zedeleyecek veya Odayı çalışma programlarından, çalışma ilkelerinden ödün vermeye zorlayacak hiçbir ilişkiye girilemez.
- Siyasi partilerle ilişkilerin Odanın bağımsızlık ilkesinin zedelenmesine yol açmayacak nitelikte olmasına özen gösterilir.
- Oda organlarında yer alan herkes, bu organların herhangi bir siyasi çalışmada basamak olarak kullanılmayacağını bilir.

7. Oda Bütçesinin Oluşumuna ve Uygulanmasına İlişkin İlkeler

- Oda bütçesinin uygulanmasında “Merkezi Bütçe” kavramı esas alınır. Ayrıca birimlerin eşit gelişmesini sağlayıcı, projeler bazında yardımlaşma ve dayanışma esastır.
- Gelirleri öncelikle üye ödentileri ve üyelere bağımlı olan bir örgüt yaratılması amaçlanır. Üye ödentilerinin toplanmasının, Oda Merkezi’ne aktarımların ve birlik payının düzenli ödenmesinin örgütlülüğün en temel gereği olduğu bilinir.
- Ticari amaçlarla kurulmuş herhangi bir kurumun yapacağı veya yapmakta olduğu faaliyetler Oda için örnek alınmaz. Yayımlanacak kitaplar, periyodikler, düzenlenecek uzmanlık eğitimleri, mühendislik mesleğinin geliştirilmesine ve uygulama alanlarına yönelik kurs ve seminerler esas gelir alanları olarak görülür.

8. Oda Merkezi İşleyişine İlişkin İlkeler

- Oda tüzük ve yönetmeliklerinin uygulanması esastır.
- Oda Merkezi’nin en önemli görevi, Oda örgütünü tüzük ve yönetmeliklerin verdiği görev ve yetkilerle ve Genel Kurul kararları doğrultusunda yönetmektir. Oda Merkezi’nin işlevlerinin başında örgütün etkin eşgüdümünü sağlamak, merkezi etkinlikleri (yayın, kongreler vb.) planlamak ve uygulanmasını sağlamak, örgütün dış ilişkilerini ulusal ve uluslararası düzeyde yürütmek gelir.
- Demokratik işleyişe uygun alınmış kararların uygulanmasının sağlanması, uygulanamıyor ise nedenlerinin araştırılıp, demokratik karar oluşturma süreçlerinin yeniden çalıştırılması görev kabul edilir.
- Odanın üst düzeyde oluşan kurumsal ilişkilerinin yürütülmesi, bu ilişkilerin örgüt bağımsızlığını zedelemekten sürdürülmesi Oda Merkezi’nin görevi kabul edilir.
- Oda Merkezi sürekli komisyonlar yerine problem alanlarına yönelik süreli uzmanlık komisyonları oluşturmaya yönelir. Ancak yayın, uzmanlık eğitimi vb. süreklilik gerektiren komisyonların devamı da sağlanır.
- Oda Merkezi ‘örgüt içi sürekli eğitimin’ gerçekleştirilmesinden sorumludur. Bu bağlamda, birim yöneticileri, teknik görevliler, büro çalışanları, muhasebe görevlileri sürekli periyodik eğitimlerden geçirilerek, örgüt içi işleyişte uyum sağlanır.
- Eğitimde merkezi koordinasyon, merkez ile Şube ve temsilcilikler arası yatay ve dikey ilişkiler etkin şekilde sağlanır.

VI. NEDEN BİR ARADAYIZ ve NELER YAPACAĞIZ?

Bizler geçmişte olduğu gibi 43. dönemde de;

- 36. Çalışma Döneminde, Odamız Danışma Kurullarında hazırlanan ve genel kabul gören çalışma ilkeleri ve anlayışını kararlılıkla sürdürüceğiz.
- Meslek alanlarımızın güçlendirilmesini demokratikleşme mücadelesinin bir parçası olarak görüyoruz. Bunun için de meslek alanlarımızla ilgili konularda denetleyici ve sorgulayıcı olunması gerektiğini, kamu yararına muhalefet odağı oluşturulması gerektiğini her ortamda savunacağız.
- Ürettiğimiz projelerle kamuoyunun, ülkemizin ve üyelerimizin gündemine müdahale etmeyi, aynı refleksle çalışan diğer sivil toplum kuruluşları, demokratik kitle örgütleri ve uluslararası yapılarla ortak davranış kültürü yaratmaya çaba göstereceğiz.
- Üyelerimizin ekonomik, sosyal ve demokratik taleplerinin örgütlü yapıların mücadelesinden geçtiği bilinci ile Odamızın örgütlenmeyi geliştirici, özendirici işlevinin devamını sağlayacağız. Bu konuda kamu çalışanları sendikaları ile ortak çalışmalar yürütmeyi hedefleyeceğiz.
- Ülke kaynaklarının kullanımında kamu hukukunun korunmasını savunacağız.
- Tüm çalışanların grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklara kavuşmasını her ortamda talep edeceğiz.
- Esnek, güvencesiz istihdam biçimlerine, kiralık işçi büroları, ödünç işçi vb. uygulamalara karşı mücadele edeceğiz.
- Herkesin parasız, çağdaş, eşit eğitim ve sağlık hakkını savunmayı sürdürüceğiz.
- Ülke kaynaklarının talanı demek olan özelleştirmeye karşı duruşun örgütlenmesinde etkin olarak yer alacağız.
- Çetelere ve mafyaya karşı temiz toplum, çete düzeni yerine hukukun ve bağımsız yargının hakim olduğu bir toplum talebini savunacağız.
- Öncelikle ülkemizdeki insan hakları ihlalleri, düşünce ve ifade özgürlüğü, ekonomik, sosyal, siyasal birliğimizin korunması, yurdumuzun çetelerden, kaçakçılardan, savaş tacirlerinden, işkencecilerden kurtarılması mücadelesinde benzer örgüt ve oluşumlarla omuz omuza hareket etmeye devam edeceğiz.

- Çalışma yaşamını olumsuz yönde etkileyen iş sağlığı ve güvenliği uygulamalarının tarafsız kurumların denetimini artırıcı yönde yeniden düzenlenmesi, bütün sanayi ve çalışma yaşamını kapsaması, İş Güvenliği Mühendisliği için yürüttüğümüz çabaları sürdürüp, geliştireceğiz.
- Akademik kadroların, iktisatçı ve sosyal bilimcilerin bilimsel görüş ve çalışmalarını geçen dönem olduğu gibi bu dönemde de yapılacak etkinliklere yansıtarak en verimli şekilde değerlendireceğiz.
- Özelleştirmelere ve işten çıkartmalara karşı kamu yararı gözetilerek çalışmalar yürütecek, “kaynak yaratma” adı altında ülkemizin bağımsızlığı, gelişmesi ve geleceği için stratejik önemi olan savunma, ulaştırma, iletişim, enerji dağıtımı, madencilik, kentsel hizmetler, tarım vb. sektörlerdeki KİT’leri satmayı hedefleyen politikalara karşı duracağız. Özelleştirme karşıtı platformlardaki aktif görevimize devam edeceğiz.
- Demokratik kitle örgütleri, sendikalar, meslek kuruluşları ve yerel yönetimlerle var olan ilişkilerin güçlendirilmesi doğrultusundaki çalışmalara devam edeceğiz.
- Üyesine değer veren ve onun sorunlarına sahip çıkan, çözüm üretmeye çalışan bir çalışma tarzını hayata geçirmeye devam edeceğiz.
- Herhangi bir şubemizde oluşturulan bilgi birikimi ve deneyimin tüm şubelerimize ve üyelerimize aktarılması için gerekli örgütlenme çalışmalarını hızlandıracağız.
- Oda çalışmalarında dar grupçu bir hizmet anlayışı yerine tüm örgütü kucaklayan, katılımcılığı esas alan, kurullarına karşı saygı duyan, keyfi uygulamalara prim vermeyen bir hizmet anlayışını sürdüreceğiz.
- Oda komisyonlarını; hedeflenen çalışmalara göre ihtiyaç duyulan süreli ve kendi konularında uzman olan kişilerden oluşan uzmanlık, örgütlenme ve üretme komisyonları olarak çalıştıracacağız.
- Uzmanlık alanlarımızla ilgili eğitim, belgelendirme, örgütlenme, kanunlar, yönetmelikler, standartlara yönelik çalışmalarımızı sürdüreceğiz. Mevcut yapıları değerlendirerek, meslek alanlarımızla ilgili tüm tarafların katıldığı platformlar oluşturarak, politikaları yönlendirmeye, ortak çalışma kurullarını özendirmeye çalışacağız.
- Mesleki denetimin tarafsız, bağımsız ve kamu yararına çalışan meslek odalarınca yapılması yönünde gereken yasal düzenlemeler için sürdürülen çalışmalara devam edeceğiz.
- Mesleki çalışmaları arttırmayı ve MİEM kapsamında meslek içi eğitimi geliştirmeyi hedefleyeceğiz. MİEM kapsamında yürütülen kurs ve eğitimleri nicelik ve nitelik olarak geliştireceğiz.
- Kendi meslek disiplinlerine yönelik teknik yayın kazandırılması çalışmalarını geçmiş çalışma dönemlerde olduğu gibi geliştirerek sürdüreceğiz.
- Teknik mevzuat uyumu ve Oda teknik hizmetlerinin akreditasyonu çalışmalarının geliştirilerek yaygınlaştırılması için çalışacağız.
- TMMOB’yi 24. Oda olarak gören tüm anlayışların karşısında duracağız ve TMMOB’nin gerçekleştireceği projelere ve bütün etkinliklere aktif destek vereceğiz.
- Oda Çalışma İlkelerine sahip çıkacak ve geliştireceğiz. Kurumsallaşma yönünde çalışmalarımızı kararlı bir şekilde sürdüreceğiz.

VII. SONUÇ

Bizler; ülkemizin demokratikleşme, bilim teknoloji, sanayi, kalkınma, istihdam, refah politikalarının oluşturulması, üyelerimizin ve kamuoyu duyarlılığının geliştirilmesi için; “birlikte üretme, birlikte karar alma, birlikte yönetme” anlayışıyla ortak özlemimiz olan “çağdaş, demokratik, üreten, sanayileşen ve hakça bölüşen bir Türkiye” için “daha güçlü daha etkin bir Meslek Odası” yaratma yolunda önemli adımlar atmaya devam edeceğiz.

Bizlerin mesleki ve sosyal sorumlulukları günümüz koşullarında her geçen gün artmaktadır. Gün birlik ve dirliğin zamanıdır. Bugün aslanan demokratik mevzileri koruma sağduyusuna sahip olma günüdür.

Kurumsal demokrasi geleneğimizle, çalışma anlayışımızla, kurumsallığın, teknik altyapının ve örgütlülüğümüzün geliştirilmesinde, hep birlikte oluşturduğumuz ilkelerimiz yol göstericimiz olacaktır.

Burada sunulan çerçeve program her dönem geliştirilip, zenginleştirilerek geleceğe taşınacaktır.

YAŞASIN TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜ!
YAŞASIN MMO ÖRGÜTLÜLÜĞÜ!